

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315201378
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8315201378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne O. T., bytom XXX XX W. XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o udanie bezdôvodného obohatenia vo výške 321,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že na konanie je vecne a miestne príslušný Okresný súd Humenné.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 321,34 eur spolu s 8,05%-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 5.2.2015 až do zaplataenia a trovy právneho zastúpenia vo výške 256,18 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 19,- eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 10.2.2015 voči žalovanému domáhal zaplataenia sumy 321,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 321,34 eur od 5.2.2015 do zaplataenia.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 28.1.2008 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcovi zo strany žalovaného vo výške 331,94 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 321,32 eur označená ako „príslušný poplatok“, ktorú zaviazal zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 28.2.2008. Žalobca použil poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 96,79 %. Žalobca ďalej poukazoval na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorých vyplýva, že pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, a to ročnej percentuálnej miere nákladov, úrokovej sadzby a termínu konečnej splatnosti úveru mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 331,94 eur a nemal nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Žalobca uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradil na jeho účet sumu vo výške 653,28 eur, tzn. O 321,34 eur viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 321,34 eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalovaný mu túto sumu nevrátil ani napriek výzve.

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 24.4.2015 sa nedostavil žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 22.4.2015 elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, pričom žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o námietke miestnej nepríslušnosti, ktorá je obsahom podania žalovaného zo dňa 2.3.2015. Súd konštatuje, že táto žiadosť o odročenie pojednávania nespĺňa náležitosti v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. Na základe

uvedeného preto súd v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal aj bez prítomnosti žalovaného. Žalobkyňa a jeho právny zástupca sa pojednávania zúčastnili.

Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 321,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 321,34 eur od 5.2.2015 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 5.2.2015, zmluvou o úvere zo dňa 28.1.2008 č. XXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, výpisom splátok a pokút, výzvou na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 30.1.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 2.3.2015, vyjadrením žalobcu zo dňa 25.3.2015, výsluchom žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 24.4.2015 ako i výsluchom samotného žalobcu na tomto pojednávaní a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 28.1.2008 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 10.000 Sk (331,94 eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalovanému zvýšený o príslušný poplatok vo výške 9680 Sk (321,32 eur), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 19.680 Sk (653,26 eur), a to v 12-tich mesačných splátkach vo výške 1640 Sk (54,44 eur) počnúc dňom 28.2.2008.

Podľa tvrdenia žalobkyne v žalobe v predmetnej zmluve o úvere absentujú podstatné obligatórne náležitosti v úverovej zmluve, a to ročná percentuálna miera nákladov, úroková sadzba a termín konečnej splatnosti úveru, a preto žalovaný nemal nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Žalobkyňa tak uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradila na jeho účet sumu vo výške 653,28 eur, tzn. o 321,34 eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 321,34 eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalovaný dlžnú sumu žalobkyni nevrátil ani po jej výzve.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 2.3.2015 mal za to, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, a teda nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z čoho vyplýva, že takáto zmluva nemusí obsahovať údaj o RPMN. Poukazoval i na to, že požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote dňa 7.1.2012. Zároveň v tomto podaní žalovaný vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že sa nejedná o prípad, na ktorý by sa mali vzťahovať iné ustanovenia O.s.p. ako ustanovenie § 84 O.s.p., teda nie je daný predpoklad, ktorý by zakladal osobitnú miestnu príslušnosť súdu v zmysle § 88 ani § 87, preto je potrebné miestnu príslušnosť posudzovať iba podľa § 84 O.s.p., v zmysle ktorého je na konanie miestne príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje, t.j. Okresný súd Bratislava I.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 24.4.2015 uviedla, že trvá na podanej žalobe. Vo vzťahu k spotrebiteľskému charakteru zmluvy o úvere uviedol, že žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky boli využité výlučne na osobné účely, pričom iba označenie identifikačným číslom osoby nemôže samo osebe znamenať, že išlo o podnikateľský úver, pričom v prípade duplicitného označenia je nevyhnutné aplikovať zásadu, podľa ktorej v pochybnostiach sa má uplatniť výklad v prospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ nemôže mať vedomosť o tom, čo dodávateľ označením aj identifikačným číslom sleduje. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie tak zmluva o úvere neobsahovala zákonné náležitosti, a to konkrétne ročnú percentuálnu mieru nákladov vyžadovanú ustanovením § 4 odsek 2 písmeno g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je takáto zmluva o úvere bezúročná a bezpoplatková. Rovnako tak výška odplaty dosiahla takmer 100 % ročne, čo je v jednoznačnom rozpore s dobrými mravmi. Sumou úhrad nad istinu tak došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Ďalej uviedol, že na premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je treba aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu z dôvodu, že na strane žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, čo je odôvodnené tým, že žalovaný od roku 2001 poskytuje úvery a podniká na úverovom trhu, pričom povinnosť uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmluve má od roku 2001, pričom túto povinnosť ignoruje 7-8 rokov.

Z výsluchu samotnej žalobkyne na tomto pojednávaní vyplýva, že zmluvu uzatvárala ako súkromná osoba, nepodnikateľ za účelom nákladov na rekonštrukciu svojho rodinného domu,. Uvedené prostriedky a uvedenú zmluvu nemala zahrnutú ani v jej účtovníctve. Ešte v septembri 2008 ukončila podnikanie. Zistila, že je možné žiadať späť zaplatené peniaze z dôvodu bezdôvodného obohatenia niekedy v decembri roku 2014, keď sa rozprávala s jednou svojou kamarátkou, ktorá jej to oznámila. Preto následne podala žalobu na súd. Zmluvu uzatvárala v kancelárii v Humennom s tým, že si ju presne neprečítala, rovnako všetko nebolo prečítané ani oznámené jej zo strany zástupcu žalovaného.

Podľa ustanovenia § 84 Občianskeho súdneho poriadku, na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa ustanovenia § 87 písmeno f) Občianskeho súdneho poriadku, popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 105 odsek 1 občianskeho súdneho poriadku, súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Keďže žalovaný vzniesol pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, a to vo vyjadrení k žalobe zo dňa 2.3.2015 námietku miestnej nepríslušnosti, bolo namieste sa zaoberať najprv tým, či Okresný súd Humenné je miestne príslušný na konanie a prejednanie veci. Zodpovedanie tejto otázky sa odvíjalo od posúdenia vzťahu medzi účastníkmi tohto konania, a síce, či zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným má povahu spotrebiteľského vzťahu. V súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá hoci bola podnikateľkou, úver zobrala a aj použila na súkromné účely a nie na podnikanie. Ide teda o spotrebiteľský vzťah. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, žeby sa jednalo o poskytnutie úverových prostriedkov žalobkyňi na podnikanie, pričom len z uvedenia identifikačného čísla osoby v úverovej zmluve nemožno vyvodit' záver, že žalobkyňa zobrala úver ako podnikateľka, pretože určujúcim je účel poskytnutia finančných prostriedkov, ktorým v tomto prípade bola rekonštrukcia rodinného domu žalobkyne. Z výpovede žalobkyne ďalej vyplýva, že požičané finančné prostriedky nemala zahrnuté ani v účtovníctve. Zároveň súd uvádza, že uvedený zmluvný vzťah je treba posudzovať i podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

Keďže súd má zato, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, potom pokiaľ ide o miestnu príslušnosť, táto je daná na výber, a to v súlade s ustanovením § 87 písmeno f) Občianskeho súdneho poriadku, a preto žalobkyňa mohla podať žalobu i na súde, v obvode ktorého má bydlisko, t.j. na Okresný súd Humenné. Na základe uvedeného súd námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Humenné nepovažoval za dôvodnú, a preto určil, že je miestne príslušným na prejednanie veci, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd tu poukazuje na obdobnú vec a obdobnú námietku žalovaného, kde bolo o miestnej príslušnosti právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné sp.zn. 21C/296/2013 uznesením zo dňa 12.3.2014 v

spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove ako odvolacieho súdu č.k. 1Co/98/2014-143 zo dňa 26.6.2014, právoplatné a vykonateľné 4.4.2014. Súdy rozhodli, že sa jedná o spotrebiteľskú vec a miestne príslušný je aj tento súd, kde má bydlisko spotrebiteľ - žalobca.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva s spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 28.1.2008. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplýva, že jej bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere vo výške 331,94 eur, ktorú mala splatiť v 12-tich splátkach spolu vo výške 653,26 eur, a ktorú aj žalovanému uhradila, čoho dôkazom je žalobcom predložený výpis splátok a pokút, z ktorého je zrejmé úhrada celej dlžnej sumy dňa 7.1.2009. Ako už bolo uvedené vyššie, súd má za to, že táto zmluva o úvere je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou v súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pričom zároveň túto zmluvu súd považuje i za spotrebiteľský úver.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávateľia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť. Aj táto zmluva a podmienky bola vopred pripravená na formulári a zamestnanec žalovanej len vyplnil prázdne kolónky, pričom žalobkyňa ich nemala možnosť zmeniť (vrátane tzv. dohodnutého poplatku).

V prejednávanej veci zmluva o úvere je zmluvou, ktorá podlieha úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru na obdobie 12-tich mesiacov predstavuje 96,8 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom takýto úžerný poplatok vo výške 96,8 % ročne za poskytnutie úveru na obdobie 12-tich mesiacov súd považuje za dôvod absolútnej neplatnosti, a to pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akákoľvek platby zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením z neplatného právneho úkonu (nakoľko súd zmluvu o úvere v časti poplatku

považuje za absolútne neplatnú), musí ho žalovaný vydať žalobkyni. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná so sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila nad výšku poskytnutého úveru, t.j. nad sumu 331,94 eur. Žalobkyňa uhradila žalobcovi celkom sumu 653,28 eur, z čoho vyplýva, že navyše zaplatila 321,34 eur. Na základe uvedeného sa preto žalovaný bezdôvodne obohatil o rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom a vrátenou sumou vo výške 321,34 eur. Táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného - veriteľa.

Žalovaný však vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobkyne, pričom poukazoval na uplynutie dvojročnej premlčacej doby, ktorá podľa neho uplynula dňa 7.1.2012. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobu poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere ako i ďalších podstatných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň z výpovede žalobkyne vyplýva, že táto sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v decembri 2014 od svojej kamarátky, preto následne podala žalobu na súde. Na základe uvedeného preto súd uzatvára, že žaloba bola podaná i v rámci dvojročnej subjektívnej doby.

Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 321,34 eur titulom bezdôvodného obohatenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa mala v tomto konaní plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom štyroch úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Písomné podanie na súd - žaloba, 3. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 25.3.2015, 4. Účasť na pojednávaní dňa 24.4.2015), pričom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola určená podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to ako tarifná odmena vo výške 24,90 eur z hodnoty predmetu sporu 321,34 eur a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za štyri úkony právnej služby. Trovy právneho zastúpenia predstavujú na odmene za 4 úkony právnej služby sumu 99,60 eur (4 x 24,90 eur) a na paušálnych náhradách sumu 33,21 eur (1 x 8,04 eur + 3 x 8,39 eur).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Košice - Humenné a späť t.j. 2 x 76,7 km (153,4 km) osobným automobilom značky OPEL Astra s evidenčným číslom P pri priemernej spotrebe 6,2 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 24.4.2015 pri cene pohonných hmôt 1,200 eur/1 l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 20.4.2015) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má žalobca právo na náhradu cestovného vo výške 39,49 eur (cestovné vo výške 11,42 eur + paušálna náhrada vo výške 28,07 eur).

Ďalej trovy právneho zastúpenia žalobcu pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 6 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 24.4.2015 na trase 1 x Košice - Humenné a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2014) vo výške 83,88 eur (6 x 13,98 eur).

Spolu na trovách konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni 256,18 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Keďže žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vznp., súd preto uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 odsek 2 zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 19,00 eur, a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.